A°. 1827. No. 55.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 7 MEI.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende de Notificatie van hun Ed. Gr. Achtb. de Heeren Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, in dato den 9 Januarij l. l., betreffende den herijk der maten en gewigten in Zuid-Holland, en gelet op de voordragt van den Arrondissements-ijker alhier; van heden, — geven mits dezen den ingezetenen dezer Stad hunne verpligting te kennen, tot het doen herijken der reeds ingevoerde Nederlandsche gewigten, lengte- en inhoudsmaten. — En worden dezelve ingezetenen ten dien einde opgeroepen, ter bezorging der gemelde maten en gewigten, aan het lokaal van den ijk, aan het *Gasthuis* op de *Aalmarkt*. — Zullende daartoe worden gevaceerd van *Dingsdag den 3 April aanstaande*, tot en met *Vrijdag den 11 Mei daaraanvolgende*, op *Dingsdag*, *Woensdag* en *Vrijdag*, des voormiddags van 9 tot 12 uren, en des namiddags van 3 tot 6 uren.

En waarschuwen Burgemeester en Wethouders voornoemd, allen en een iegenlijk, wien het aangaat, om aan hunne verpligting omtrent dezen *herijk* stiptelijk te voldoen, ten einde buiten bekeuring te blijven.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 15. Maart 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

KENNISGEVING,
OMTRENT DEN HERIJK DER OUDE MATEN VOOR NATTE WAREN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, in aanmerking nemende, dat de gewone termijn voor de herijk der *inhouds-maten* voor *natte waren*, waarmede wijn, bier, azijn, melk, boter, olie, teer en dergelijke uitgemeten wordt, is verstreken, en gemelde maten, naar het nieuwe stelsel, nog niet worden ingevoerd, en dat mitsdien de bepalingen, omtrent gemelde nog in gebruik zijnde *oude inhoudsmaten*, alsnog behooren te worden geobserveerd; — Brengen ter kennis van een ieder wien zulks aangaat, dat door den Stads-IJker en Juister zitplaats zal worden gehouden, in het lokaal van den ijk, aan het *Gasthuis* op de *Aalmarkt*, gedurende de maand *April*, van 's morgens ten negen tot twaalf uren, en 's namiddags van drie tot zes uren, beginnende op *Dingsdag* den 3 *April* aanstaande, en voorts dagelijks, uitgenomen des *Zondags*, *Maandags* en *Donderdags*, ten einde, na voorgaand onderzoek en juistinge, den ijk van gemelde *oude maten* te vernieuwen.

Waarschuwende Burgemeester en Wethouders voornoemd, alle degenen die het aangaat, denzelven tijd waar te nemen, en zich te wachten voor boete en schade; gelijk dit nader begrepen staat in de 130*ste Burgerlijke Keure*, naar welke een ieder gehouden zal zijn, voor zoo veel dezen ijk betreft, zich te gedragen.

Aldus gearresteerd en afgekondigd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 19. Maart 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLEN den 11 April. De Heeren Ribeauspierre en Stratford Canning hebben aan de Porte eene dringende nota, betrekkelijk hunne negociatien over Griekenland doen geworden. De Porte heeft eindelijk besloten om daarop een officiele nota tot antwoord te geven. Zij brengt kort af mede, „ dat de Porte nimmer eene tusschenkomst van welke soort ook zal gedogen; dat zij liever haar aanwezen verliezen zoude." De Heeren de Ribeauspierre en Stratford Canning hebben den ontvangst dier nota berigt, en dadelijk daarop Pera verlaten om zich op het land te begeven. — (De Heeren Stratford Canning en Ribeauspierre, leest men in andere berigten, zouden nog getracht hebben de gezanten der andere Mogendheden over te halen om gemeene zaak met hen te maken; maar vruchteloos, omdat deze daartoe instructien van hunne Hoven behoefden.)

ZWEDEN.

STOKHOLM den 6 April. Men verzekert, dat er tusschen ons Hof en een ander, moeijelijkheden ontstaan zijn over den titel van *Kroonprins van Zweden*, die in de officiele Almanak van dat Hof gegeven wordt aan Gustaaf, zoon van den Koning Gustaaf, en thans Luitenant-Kolonel der Uhlanen in Oostenrijkschen dienst.

Ten gevolgen van eenige mondelingsche verklaringen, heeft het Zweedsche Kabinet aan het bedoelde Hof eene formele nota doen overhandigen, waarop het nog antwoord verwacht.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 2 Mei. Gisteren heeft de Heer Peel in het Huis der Gemeente zijn gevraagd ontslag geregtvaardigd. Hij had altoos zich zeer krachtdadig, en zoo hij meende constitutioneel, tegen de aanspraken der Roomsch Katholijken verzet; de Heer Canning daartegen dezelve hevig voorgestaan. De begrippen van zulk een ijverig en bekwaam voorstander aan het hoofd van het bestuur geplaatst, moesten noodwendig daarop invloed hebben, omtrent dit gewigtig onderwerp. Hij had dan ook na den dood van den Hertog van Yorck, en sedert dat de stem van Lord Liverpool zweeg, een welberaden besluit genomen om het ministerie te verlaten, wanneer ooit zijn geëerde vriend aan het hoofd daarvan gesteld wierd.

Sir Francis Burdett zegt, met groot genoegen vernomen te hebben, dat de verwijdering van den Heer Peel, slechts het gevolg was van zijne begrippen over een gewigtig vraagstuk van openbaar belang; dat hem dezelfde reden de administratie met al zijn magt zou doen ondersteunen. De genen die pogingen gedaan hadden om den vrede te herstellen en zedelijke en geestelijke verbeteringen ingeroepen hadden, mogten thans hopen.

De Heer Canning zegt zijne tegenwoordige post niet te hebben begeerd, maar nimmer te hebben kunnen toestemmen om eenige ondergeschikte in het ministerie te bekleeden; omdat hij dan eenigermate stilzwijgend zoude verklaard hebben, dat gelijk de Godsdienst de Katholyken onbekwaam maakt tot eenigen post hoegenaamd, men door het koesteren van gunstige denkbeelden voor hunne zaak zich van regtswegen voor zekere posten onbekwaam maakte. Zijne bevordering zou wel de zaak der Katholijken voordeelig zijn; maar ten aanzien van derzelver emancipatie konde, noch wilde hij de begrippen van het Engelsche volk veranderen noch dwingen. Nimmer zou deze vraag een ministeriele maatregel worden; indien een Minister zich daarmede belasten mogt, zou het als bijzonder persoon wezen.

FRANKRYK.

PARYS den 30 April. Bij een Koninglijke ordonnantie van gisteren, den 29sten, art. 1. is de Nationale garde, op het rapport van den Minister van Binnenlandsche Zaken, afgedankt, en wordt, art. 2. dezelfde Minister belast met de uitvoering van die ordonnantie.

Dit besluit is den Maarschalk van Reggio, Commandant-Generaal dier garde, des nachts ten één uur medegedeeld door den Generaal Contard, Commandant der eerste Militaire divisie. Dienvolgens zijn heden morgen ten 6 uren de Nationale garden aan het Paleis der Tuilleriën dienstdoende, door de Koninglijke garden afgelost, voorts die aan het Stadhuis en bij den Staf wacht hielden, weggezonden.

Volgens het *Journal des Débats* en de *Constitutionnel* zou deze maatregel genomen zijn in eenen Raad der Ministers Zondag den 29sten, van tien tot twaalf uren des nachts vergaderd geweest. De *Etoile*, ofschoon de tijding dier Raadsvergadering niet onder de leugens van den dag opnemende, verklaart dezelve onnaauwkeurig. Daar tegen vermeldt zij eenvoudig weg, dat de Hertog de Donadieu zijne demissie genomen heeft, die, zoo wel als de Graaf de Chabrol, naar de eerstgemelde dagbladen, den in de gezegde Raadsvergadering voorschreven maatregel zeer sterk zoude bestreden hebben. De genomene demissie van den Heer de Chabrol, die dezelve dagbladen dachten dat mede volgen zou, plaatst de *Etoile* onder de leugens van den dag.

De *Constitutionnel* schept nu behagen om in zijn geheel over te nemen het artikel, waar bij de *Etoile* de luisterrijke plegtigheid van den vorigen dag beschrijft, en den grootsten lof aan de Nationale garden toezwaait; terwijl deze plaatsen in dezelfde beschrijvingen, uit die dagbladen overneemt, ter staving van de ongeregeldheden, die het daar uit bleek te hebben plaats gehad door de kreeten: *leve de Koning! weg met de Ministers!* te vereenigen. Men moet echter bekennen, dat de *Etoile* zijne eerste beschrijving reeds dadelijk heeft laten opvolgen door dergelijk uittreksel uit de *Quotidienne* en het *Journal des Débats*, van welk laatste wij iets aangestipt hebben in onze vorige.

Het blijkt thans, dat de uitdrukking der Nationale garden vrij algemeen en vrij sterk is geweest. Immers zoo vindt men in het *Journal de Paris*.

Het *Journal de Commerce* meldt de volgende bijzonderheid:

„ De Koning was reeds voorbij de kompagnie grenadiers van het tweede legioen, toen nog verscheidene kreeten uit dat pelotton opgingen. De Maarschalk van Reggio gebood te zwijgen; de kreeten werden verdubbeld: hij wonk en gaf bevel aan eenen gendarme d'elite bevel om een grenadier te arresteren. — Dit viel voor nabij de kales der Prinsessen. — De grenadiers wierpen zich voor hunnen makker en de gendarme kon hem niet genaken."

De *Quotidienne* had zijne afkeuring reeds in een vorig nummer te kennen gegeven; hij komt daarop, met deze woorden, terug:

„ Wij hadden gezegd, en in dit punt, dachten wij, dat alle verstandige lieden ons zouden begrepen hebben, dat de heiligste pligt voor de Nationale garde was, geene kreeten onder de wapenen te doen hooren, dan de geheel Fransche kreet *leve de Koning!* Alle andere betuiging scheen ons dus te strafwaardiger, omdat de Nationale garde zich in tegenwoordigheid van den Monarch

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

bevond, en dat alle uitdrukking, die geene hulde was, het karakter aannam van een gewapend verzoek. Belast om de orde te handhaven, moest, dunkt mij, de Nationale garde het voorbeeld geven van dien eerbied voor de wetten, de krijgstucht en de instellingen van het land. Het was niet op eene openbare plaats, nog minder in een leger, dat de oppositie zich moest doen hooren, en de diepstgevoelde behoefte, de wettigste klagte nam onder dergelijke omstandigheid, het karakter van eene onwelvoegelijkheid aan, die het eenvoudig gezonde verstand moest doen voelen; de instellingen die het Koningdom ons gegeven heeft, zijn ruim genoeg, om de klagte eene wettige uitdrukking te doen vinden."

— In de Kamer der Gedeputeerden zijn heden de discussien over het ontwerp van wet ter finale regeling van het budget over 1825 voortgezet.

— *den 2 Mei.* De *Constitutionnel* van dezen dag deelt deze bijzonderheden mede, welke na de wapenschouwing over de Nationale garde op den 29 April zouden hebben plaats gehad. Bij het terugkeeren in het kasteel, zou de Koning aan de Maarschalken die hem omringden, gezegd hebben: „ Het zoude zich beter hebben kunnen toedragen; maar, alles zamengenomen, ben ik voldaan." De Maarschalk Oudinot vroeg toen aan Z. M. de vergunning om van de tevredenheid van Z. M. in de dagorder melding te maken. Z. M. antwoordde dat hij er in bewilligde; maar dat hij het ontwerp van de dagorder zien wilde, Ten negen ure, bragt de Maarschalk hetzelve; de Koning keurde het goed, en de bevelen werden dienvolgens gegeven.

Ten twee ure na middernacht werd de Maarschalk Oudinot opgewekt om den inhoud der ordonnantie te vernemen. Noch Z. M., noch de Dauphin hebben den Raad der Ministers bijgewoond, waar in men de ordonnantie van de afdanking behandeld en aangenomen heeft, ongeacht de tegenkanting van eenige leden van den Raad; men verzekert dat drie Ministers zich er tegen verzet hebben. Het is de meerderheid van den Raad, die zich bij Z. M. vervoegd heeft om hem den uitslag van hun beraadslagen aan te bieden.

Ten acht ure des morgens heeft de Dauphin, vergezeld van eenen talrijken staf, zich naar het veld van Mars begeven, waar Z. K. H. het 3de en 6de regement gardes heeft doen manoeuvreren.

— Ten twaalf ure heeft de Hertog van Reggio den dienst als Majoor-Generaal der gardes op zich genomen, in plaats van den Hertog van Ragusa.

— Z. M. heeft het ontslag van den Hertog van Doudeauville aangenomen. Men gelooft, dat een buitengewoon koerier, in den nacht tusschen Maandag en Dingsdag vertrokken, aan den Prins van Polignac te Londen, de ordonnantie overbrengt van zijne benoeming tot het ministerie van 's Konings Huis. — De Heer de la Bouillerie is inmiddels met de portefeuille van dat ministerie belast.

— Het schijnt zeker, zegt de *Constitutionnel* nogmaals, dat de Graaf de Chabrol, Minister van Marine zijn ontslag gevraagd heeft, men voegt er nogtans bij, dat het nog niet aangenomen is.

— *den 3 Mei.* De *Etoile* logenstraft, dat er een koerier naar den Prins van Polignac te Londen is afgegaan, maar geenszins de berigten van den *Constitutionnel* [illegible] dat de maatregel omtrent de Nationale garden [illegible]

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

het werk van de kleine meerderheid der Ministers is. Het *Journal de Paris*, het gegevene ontslag van den Hertog Doudeauville meldende, voegt er bij: „De edele Hertog voert, in zijne verwijdering, het algemeene leedwezen mede, volkomen geregtvaardigd wordende door eene administratie vol wijsheid, een zoo juist als bevredigend verstand, en eene diepe gehechtheid aan de Monarchie." De *Moniteur* ziet af van het aanvoeren zijner grieven tegen het gedrag der Nationale garden, die hij nog moest nasporen. De Hertog van Reggio, (Maarschalk Oudinot) heeft Parijs niet verlaten, maar bewoont, als dienstdoende Majoor-Generaal der garden, de Tuilleries. — Dit alles doet hopen!

De 5 per Cents 100 fr. 30 c.; 3 per Cents 69 fr. 85 c. Bank-Actien 2027.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den eersten Mei. Nadat in de zitting der Tweede Kamer van heden, de resumtie van het verhandelde op gisteren gearresteerd, en twee ingekomene verzoekschriften naar de commissie tot de petitien verzonden waren, zegt de President: dat het hoofddoel der tegenwoordige vergadering was om het rapport der centrale sectien te hooren, over het ontwerp van wet, gisteren ingezonden; (houdende den omslag van de hoofdsom der grondbelasting over dezen jare, tusschen de onderscheidene provincien.) Dat men niet gedacht had, dat dit ontwerp in de sectien zwarigheden zou ontmoeten, dat nogtans eenige derzelver aanmerkingen gemaakt en andere inlichtingen van het Gouvernement gevraagd hadden. Zoodat het onvermijdelijk werd, het ontwerp te doen drukken, aan de leden rond te deelen en het hooren van het rapport der centrale sectie uit te stellen.

De Heer *Corver Hooft* brengt het zijne uit, over een verzoekschrift van den Heer *Pauwels*, Rigter plaatsvervanger bij de Regtbank van eersten aanleg te Brussel, ten einde de beschikkingen van het nieuwe wetboek, betrekkelijk het verlaten van vaste goederen, dadelijk in werking mogten gebragt en gestrengere maatregelen genomen worden, tegen de pachters, waarop het gewone besluit valt.

De zitting wordt onbepaalt opgeheven.

LEYDEN den 6 Mei. Bij de centrale commissie, ten behoeve der Grieken, in den Haag en te Brussel, is eene brief ontvangen van den Heer Eynard, dato den 21 April, dezelve behelst het volgende:

Mijne Heeren!

Zoo even ontvang ik brieven van Napoli di Romani, gedagteekend den 9 Maart. Dezelve zijn aangebragt door den Kapitein Polowicth, die van zijne reis naar Napoli, waarheen hij met eene lading levensmiddelen was gezonden, is teruggekeerd. Zie hier de hoofdinhoud der tijdingen, welke zij vervatten:

„De overwinning van Karaïscaki, te Distomo, heeft geheel Oost- en West-Griekenland bevrijd, met uitzondering van Athene, Livadie en Missolnnghi. Niet alleen hebben de Turken Distomo verlaten, maar daarenboven Salone, Dobrena, Turcochori, Darlia en het klooster Jerusalem. Wij hopen, dat Karaïscaki, op dit oogenblik, onder de muren van Athene zal zijn. Gebrek aan levensmiddelen had hem opgehouden, maar gelukkig heeft de aankomst van een schip ons de gelegenheid verschaft hem daarvan te voorzien. De citadel van Athene is tot het uiterste gebragt, en, tot overmaat van kommer wordt hare bezetting door eene aanstekende ziekte vernield. Een soldaat, die den 5 Maart uit dezelve heeft weten te komen, heeft de boodschap overgebragt, dat zij, zoo men haar vóór den 20sten geene hulp aanbragt, het niet langer zou kunnen houden. Deze tijding heeft eene algemeene verslagenheid te weeg gebragt, en van alle kanten vertrekt men, om zich met de troepen, die tegen Kutachy aanrukken, te vereenigen. Bij den Pyraeus hebben de onzen eenige nieuwe voordeelen behaald. Den 4. deden de Turken eenen aanval op drie torens, waarvan wij ons hadden meester gemaakt: doch zij werden genoodzaakt, na verlies van veel volks, terug te trekken. Gisteren zijn 250 man van hier naar Athene vertrokken, onder aanvoering van den broeder van de Grivas en George Vaja, die beiden in den veldslag van Arakova hebben uitgemunt. Wij ontvangen de tijding, dat, van den kant van Tripolitza, Gennaios, de zoon van Colocotroni, 200 Arabieren heeft krijgsgevangen gemaakt."

Een andere brief van den 12 Maart, meldt het volgende:

„De Luitenant-Generaal Church, Engelschman van geboorte, is te Castri aangekomen, alwaar hij met groote vreugdebetuigingen door Colocotroni en de geheele vergadering is ontvangen. Verscheidene Grieksche Bevelhebbers, en onder anderen Colocotroni, Niketas en Karaïskaki, hebben onder dien Generaal op de Iönische eilanden gediend.

„De vergadering van Castri heeft eene commissie van drie leden naar Karaïskaki gezonden, om hem geluk te wenschen met den uitstekenden dienst, welken hij Griekenland onlangs heeft bewezen, en om hem de middelen te verschaffen tot het voortzetten van zijne behaalde voordeelen. Deze commissie bragt eene som gelds mede, voortgesproten uit eene contributie, welke door de afgevaardigden zelve was bijeen verzameld. Genoemde vergadering heeft mede naar Mr. Stratford Canning, te Konstantinopolen, een, door 110 afgevaardigden geteekend, adres gezonden, ten einde hem te bedanken voor hetgeen hij te hunnen voordeele wil doen, en om hem te betuigen, dat de Grieken vast hebben besloten, om nimmer Hospodars te ontvangen, en dat Morea, de eilanden, Oost- en West-Griekenland onverdeeld moeten zijn. Heden zijn 200 man vertrokken, om zich bij de troepen van den Zoon van Colocotroni, die op Athene is aangerukt, te voegen.

„Kutachy heeft de bezetting van de Acropolis op nieuw tot de overgave opgeëischt. Hij biedt haar volle vrijheid aan, om met wapenen en bagaadje af te trekken, en daarenboven verbindt hij zich, aan ieder soldaat zijne achterstallige soldij en 1000 Turksche piasters (ongeveer 500 franken) te betalen. Deze voorstellen zijn verworpen. Kutachy, ziende, dat hij niets van de bezetting kan verkrijgen, neemt zijne toevlugt tot allerlei middelen, om zijne troepen aan te moedigen. Hij weet, dat er zijn hoofd mede gemoeid is, indien hem zijne onderneming op Athene mislukt. Den 6de liet hij aan zijne troepen eenè groote hoeveelheid rum uitdeelen, belovende nog daarenboven 500 Turksche piasters aan ieder hunner die eenen aanval op de drie torens zou ondernemen. De opgewonden Turken vochten met woede, doch hunne pogingen waren ijdel. Den volgenden dag evenwel lieten de Grieken, vrezende zich niet langer in dien post te kunnen staande houden, de drie torens in de lucht springen en trokken terug. Gedurende de gevechten van den 4de en 6de deed de bezetting van den Acropolis eenen uitval in de stad, en had het geluk zich van eenige levensmiddelen meester te maken en voornamelijk van eene vrij groote hoeveelheid hout, waaraan zij de grootste behoeften had, om haar brood te bakken.

De brief eindigt met deze woorden:

„Wij voeden de beste hoop, dat Kutachy zal worden genoodzaakt het beleg op te breken. Ongelukkig doet de verdeeling, welke tusschen het oude Gouvernement op Aegina en de nationale vergadering te Castri bestaat, het grootste nadeel aan de goede zaak. Zonder dusdanige verdeeldheden zou Griekenland weldra van al zijne vijanden zijn bevrijd."

Al deze tijdingen worden mij bijna woordelijk bevestigd door den Agent Paramanoli, in zijne brieven, welke hij mij van Napoli schrijft, onder dagteekening van den 8 en 11 Maart.

Ontvangt, mijne Heeren de verzekering van mijne bijzondere hoogachting enz.

J. G. EYNARD.

— De *National Intelligencer* (een dagblad der Noord-Amerikaansche Vereenigde Staten) zegt, dat onlangs ontvangene tijdingen van Columbia, die van eene zeer geloofwaardige hand komen, melden, dat het oogmerk van Bolivar is, om, zoo mogelijk, in dat land dezelfde regeringsvorm als in Peru tot stand te brengen, die Republieken in eene algemeene confederatie met Bolivia te vereenigen, en zichzelven tot President voor het leven te laten verkiezen, met de magt om zijn opvolger te benoemen.

Hetzelfde dagblad haalt eenen brief aan van la Guayra, waarin men aan Bolivar hetzelfde oogmerk toeschrijft.

De courant van Philadelphia, na den afstand van Bolivar gemeld te hebben, die zij als geveinsd beschouwt, voegt er bij: (deze nieuwstijding bevestigt hetgeen wij over Bolivar gezegd hebben.) „Wij hebben nooit het minste vertrouwen gehad op de gemeenebest-gezindheid van dien man, en wij hebben altoos geloofd, dat hij naar de algemeene overheersching van het zuidelijk vaste land stond. Geen verstandig man kan er aan twijfelen, dat Paez op zijn verlangen is opgestaan, en het is maar al te waarschijnlijk dat de gewilde bevrijder eindigen zal met te slagen, immers voor zoo veel Bolivia, Peru en Columbia betreft."

— Het officieel rapport van den financielen staat van Mexico, levert de volgende uitkomsten op;

De jaarlijksche inkomsten van die republiek zijn, (na aftrek van de geldleening,) in ronde getallen: 1823, 5,100,000 dollars; 1824, 8,400,000 dollars; 1825, 13,100,000 dollars; 1826, 14,100,000 dollars.

Hare jaarlijksche uitgaven zijn ten naastenbij 12,000,000 dollars.

Het leger bestaat uit 58,655 man, van welke er 32,161 onder de wapenen tegenwoordig zijn; hare scheepsmagt: uit een linie-schip, een fregat, elf korvetten, brigantynen en schooners.

— Het *Journal de Geneve* meldt, dat Lord Cochrane zich dadelijk na zijne aankomst te Napoli, naar Paros begeven heeft, waar zich de Nationale Vergadering houdt, en vervolgens de sterke plaatsen, door de Turken bezeten, in staat van blokade heeft verklaard.

— De Oostenrijksche regering heeft eindelijk den Vorst Alexander Hypsalanti, die, bij het uitbarsten van den opstand, na de vernieling zijner uitgelezene benden, op het Oostenrijksch grondgebied geweken zijnde, aldaar aangehouden en in het slot Mongatz in Hongarijen opgesloten werd, in vrijheid gesteld. Men weet niet werwaarts hij zich begeven heeft.

— Het navolgend berigt, van wegen den Heer Commandant van het Militaire Detentiehuis nabij deze stad, aan het Bureau der Redactie ingezonden, wordt met te meer genoegen geplaatst, omdat men reeds sedert langen tijd met leedwezen had opgemerkt, dat de Roomsch-Katholijke gedetineerden, in hetzelve huis, van alle gelegenheid tot het behoorlijk uitoefenen hunner Godsdienst, verstoken waren.

„Verleden Vrijdag ochtend ten tien ure, is op het Militaire Detentiehuis, even buiten deze Stad, het lokaal tot de uitoefening van den Roomsch-Katholijken Eerdienst bestemd, plegtig ingewijd, onder den naam van *St. Petrus in de banden*. Kort vóór het tot den dienst bepaalde uur vergaderden eenige Geestelijken, onder welke zich bevond de Wel-Eerw. Heer *H. J. Bruns*, voormalig onder-Directeur in het Collegie te Mechelen, en bij Besluit van Zijne Majesteit in dato 20 Februarij l.l. benoemd tot Aalmoezenier in opgemeld Gestigt, in een daartoe bestemd vertrek, en begaven zich daarna in Processie onder musket-vuur en klokken gelui, naar opgemeld lokaal, alwaar eene aanzienlijke schaar van ingezetenen en een groot aantal gevangenen bijeen waren. Na de plegtige inwijding van het Kerkgebouw, deed de Hoog-Eerw. Heer *Kervel*, Roomsch-Katholijk Priester en Landdeken van Rynland,

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

eene gepaste redevoering, waarin hij de gevangenen vooral opmerkzaam maakte op het doel dezer inrigting en de heilzame oogmerken van onzen geëerbiedigden Koning, om hen, die, wel is waar, van hunne vrijheid beroofd zijn, evenwel in de gelegenheid te stellen van hunnen Godsdienst geregeld te kunnen houden, en daardoor tot hunne zedelijke verbetering mede te werken. Zijn Hoog-Eerw. vermaande hen ten slotte van deze gelegenheid nu getrouw gebruik te maken, en dezelve te beschouwen als het voornaamste middel om eenmaal weder als nuttige leden in de Maatschappij terug te keeren. Deze plegtigheid werd vooral opgeluisterd door het vereerend bijzijn van de Wel-Edele Gestr. Heeren, President en eenige leden der Commissie van Administratie, de beide Kommandanten van het Gesticht en derzelver Familien; ook de verdere Ambtenaren waren daarbij tegenwoordig. In één woord, deze Godsdienstige plegtigheid, waartoe ook eenige gedetineerden met een fraai gezang het hunne op eene voorbeeldige wijze hebben bijgedragen, en waarbij de diepste stilte en eerbied heerschten, is in de beste orde afgeloopen, en heeft bij velen der aanwezenden een diepen indruk gemaakt.

MENGELINGEN.

IETS OVER *WALLACHIJE* EN *MOLDAVIE.*

Het gewigt van Wallachije en Moldavie ontstaat uit de centrale ligging dier landen in het midden van groote militaire Mogendheden. Door de Krapacksche bergen raken zij aan de Oostenrijksche provincien van Temeswar en van Transijlvanie; zij zijn gescheiden van Rusland door den Pruth en van Bulgarie door den Donau. Zij maken het belangrijkst gedeelte uit van het Noordelijk rontier van Turkije, en daar de verovering dezer beide fnden, voor het minst eenen veldtogt vereischt, hebben de Turken altijd één jaar in hun voordeel om hunne oorlogstoebereidselen te maken. Vergeleken met de uitgestrekte bezittingen van den Sultan, die meester is van klein Azie, en van den Czar, wiens onmetelijke Staten zich van den Donau tot aan den Noordpool uitstrekken, vertoonen deze twee gewesten niets meer dan eene weinig beteekenende landzoom, hoewel hunne uitgestrektheid 350 mijlen van het noorden naar het zuiden, en van 160 mijlen van het oosten naar het westen beloopt; maar deze zoom of boord is als 't ware bestraat met de lijken van duizende Russen en Turken. Een groot gedeelte van dat gebied is schier woest en onbebouwd. De grond is er moerassig, ongezond, en de inwoners zijn er ellendig. De wanhoopige overtuiging, waarin zij leven, dat hun land het tooneel zal worden van alle oorlogen, die gevoerd en ondersteund worden door de Turken, verzet zich tegen alle hunne pogingen om de ongezondheid van den grond te verbeteren. Wanneer al eens een Russisch leger deze oorden met verschooning behandelde, dan is er straks een Turksche Pacha bij de hand, die deze landen ten eenemale ver-

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

woest: in het tegenwoordig tijdstip vertonen zij het schrikbarend beeld van alle de rampen, welke de dwingelandij kan veroorzaken in vredestijd, en tevens van de verwoestingen, welke de krijg te weeg brengt. Maar deze dubbelde plaag treft meest de vlakte, en strekt zich niet uit tot het gebied, welke kort aan de Krapacksche gebergten grenst. De dalen en bergen vormen eene afwisseling van schilderachtige landsdouwen. En daar die landstreek niet hoog genoeg is om onvruchtbaar te wezen, noch laag genoeg om het oog van den reiziger niet te treffen, biedt zij bewonderenswaardige gezigtspunten aan. De Pruth en de Donau verbinden zich aan den voet dier bergen, en leveren onophoudelijk romantische gezichten op, welke getoo d zijn met al de weelderigheid der zuidelijker vegetatie, en de voortbrengselen van den landbouw des Noorden; frissche valleijen, talrijke waterbeeken, lagchende wijnbergen, weiden geschakeerd met bloemen, maken er het landschap uit. Maar naar mate dat de reiziger voortgaat in de engten dezer bergen, schijnt het tafereel der Alpen zich meer en meer voor hem te ontwikkelen: hier vindt men doortogten die ontoegankelijk zijn voor de zon, en het gedruisch der stromen; elders, hooger, steilten van marmer, waarvan de naalden en de kanteelen zich kleuren met tinten, die afwisselen met groen en de kleuren van den regenboog, dwars door een dampig floers, welke de omringende bergvloeden of cataracten veroorzaken; allerwege vindt de reiziger de wilde pracht van Zwitzerlands schoonste oorden weder.

De weg, die dwars door deze bergen henen loopt, wordt aangehaald wegens gevaren. Van eene moeijelijken toegang in den zomer, maar schier geheel onbruikbaar in den winter. De sneeuw hoopt zich aldaar op elkaar, stukken van bergen worden aldaar voortgewenteld door stroomen van water. De wegen zijn deels doorsneden, deels door rotsklompen belemmerd; en daar zij grootendeels langs onafzienbare afgronden gaan, vertoonen zij alle steeds de grootste moeijelijkheden.

Hierbij, doet zich vooral het stelsel van regeringloosheid ondervinden, waardoor het land eene prooi van woestheid en ongenaakbaarheid wordt.

De onberekenbare kosten, welke het herstel der wegen zoude veroorzaken, levert een beletsel op voor de Hospodars om de gemeenschap te openen tusschen de Prinsdommen en het meer beschaafde Europa. Behalve dat zouden de Turken zich wel wachten om zich tot dergelijke soort van werkzaamheid te leenen, uit vrees van op die manier voor de Oostenrijkers eenen inval in het Ottomannisch gebied gemakkelijk te maken; en de Hospodar, die zijne magt en de voortduring van zijn leven eeniglijk van de willekeur des Divans ontleent, zal zeker uit enkel patriotismus niets ondernemen. Dit gedeelte der Prinsdommen is dienvolgens nog woester en onbebouwder dan de meest woeste gedeelten der vlakte. Eenige boeren die in de posthuizen geplaatst zijn om den dienst van renboden te doen, en ellendige houthakkers maken de geheele bevolking uit. Een vrij en welvaart bevorderend Gouvernement zoude van deze gewesten een land maken als de aangenaamste en volkrijkste oorden van het Alpisch Zwitserland.

De bergbewoners zijn onderhevig aan kropgezwellen, welke zij, niet onwaarschijnlijk, aan de gewoonte om gesmolten sneeuw te drinken, plegen toe te schrijven. Men bespeurt bij hen, even gelijk bij de Alpenbewoners, eene soort van verzwakking in de verstandsvermogens en ligchaamskrachten. In de vlakte, hebben de landbouwkundige werkzaamheden gelijkenis met hetgene men verder in Europa uitoefent. Tot het ploegen gebruikt men ossen in plaats van paarden. De Maïs is het voornaamste voedsel van den boer. Men verzamelt er genoeg tarwe voor het gebruik der inwoners; de garst wordt alleen gebezigd om de beesten en het gevogelte te onderhouden. De oogst voor deze beide soorten van veldvruchten geschiedt in Julij.

De Grondeigenaars of Boijaren bewerken hunne landen niet zelve; zij verpachten dezelven aan den meestbiedende, of zij geven of gunnen dezelve aan hunne boeren om te bebouwen, tegen de opbrengst van een deel der vruchten, en zij belasten zich daarentegen met de betaling der grondlasten en der noodige voorschotten. De voornaamste domeinen brengen eene inkomst van 56 of 60 duizend piasters op; maar zij zijn doorgaans bezwaard met de huwelijksgifte of de legitime portie der dochters, hetwelk dezelve aan voordurende splitsingen onderhevig maakt. En op die wijze zullen alle de aristokratische erfgoederen met den tijd verdwenen zijn.

Dit uitgestrekt gebied schijnt het vaderland te zijn der Nomaden of zwervende volkstammen, die door gansch Europa rondzwerven, die zulke bijzondere gewoonten hebben, en welker oorsprong zich in den nacht der tijden verliest; wij willen spreken van dien volksstam, dien de Franschen *Egijptenaren* of *Bohemers*; de Engelschen *Dipsies*, de Duitschers *Zigeuners*, en de Hollanders *Heidens* noemen.

Even gelijk *de Joden* bij voorkeur hun verblijf gezocht hebben in het armoedigste Rijk van het Noorden, in het oude Koningrijk *Polen*, zoo hebben de *Zigeuners* of *Egyptenaars*, die men weleens de goden van het Heidendom genoemd heeft, zonder Vaderland, zonder schuilplaats, zonder bekende oorsprong, zonder eenige achting onder de menschen, maar bewarende een karakter, zeden, hebbelijkheden, welker stempel onuitwischbaar is, naar het schijnt, bij voorkeur voor hun hoofdkwartier het ellendigste van alle landen genomen die in het Zuidelijk Europa gevonden worden. Men gelooft dat zij in de XVIde eeuw eenen inval in menigte gedaan hebben uit Duitschland in deze landen. Zij hebben eene sterke gezondheid, die goed overeenkomt met hun avontuurlijk leven, en hun zoo wel ligchamelijk als verstandelijk en zedelijk bestaan onderscheidt zich door eigenaardige oorspronkelijkheden waardoor het volstrekt onmogelijk is hen te miskennen. Zij hebben afkeer van alle gezetten arbeid, van onderwerping aan wetten en van een huiszittend leven; in een land waarin niets te stelen valt, vertoonen zij nog een' onweerstaanbare trek tot dietstal, zij zijn vooral gaarn waarzeggers, en voorzeggen goed geluk aan menschen die alle gelijkelijk ellendig zijn. Zij belijden geenerlei eerdienst, ten zij dat zij daartoe door hunne Heeren of Meesters gedwongen worden en zij weten niets van wettig huwelijk of burgerlijke wetten.

Wij merken hierbij aan dat deze armhartige volksstam in Europa rondzwerft in denzelfden toestand als de Negers in Amerika. De *Bohemer* van *Wallachije* en *Moldavie* is een slaaf die men koopt en waarover men kan beschikken. Een deel derzelven behooren aan het Gouvernement en genieten in zeker opzigt de vrijheid; want het Gouvernement kan hun geen werk geven. Alle *Zigeuners* van het mannelijk geslacht, zoo dra zij vijftien jaren oud zijn, betalen een hoofdgeld van 40 piasters; zij winnen hunnen kost in de allergemeenste ambachten; of wel zijn zij portiers in kroegen en bij de Bojaren, door het maken van eenig muzijk dat allerfoeijelijkst is op zekere instrumenten die alleen in dat land gevonden worden. De slaven van bijzondere personen zijn verbonden aan huisselijke werkzaamheden of aan den Wijnbouw. Hunne Meesters hebben het regt niet om hen met de dood te straffen, maar zij geven hen veelvuldig de Bastonnade: het is onder de Egyptenaren dat men de beulen verkiest, en dit is de eenige dienst welken zij aan de maatschappij bewijzen, tot vergelding van een leven, hetwelk in roof en stroopen doorgebragt wordt.

Het luchtgestel in deze Prinsdommen, ten Oosten begrensd door de Zwarte Zee en den berg *Hemus* ten Westen door de Karpatische Kettingbergen, is ongemeen veranderlijk. Dikwerf noodzaakt de Noordoostenwind, die den dampkring zelfs in de hondsdagen bekoelt, de inwoners om hunne pelsen weder te hernemen. De zachte Zuiden winden bezoeken maar zelden deze streken; de nabuurschap van den berg Hemus en der Zwartezee doet zich aldaar bijna altijd gevoelen. Het klimaat is er dus gestreng en de dampkring is er even als de bodem een slagveld waarop het Noorden en het Zuiden elkander komen bestrijden. In den Zomer wordt de natuur door vreesselijke onweders geschokt. De Winter is er ruw en langdurig: van December tot Februarij, is het land alhier even als in Rusland met sneeuw en ijs overdekt, alle rivieren zijn digt gevroozen; de Donau zelve, in weerwil der breedheid van zijn bed en de snelheid van zijn stroom, is doorgaans zes weken achtereen digt gevrozen, en wel zoo vast dat de zwaarste artillerijstukken over denzelven kunnen vervoerd worden; de boeren gaan niet anders uit dan in sleden, en de Winter heerscht in volle kracht over de landen der *Hospodars*.

Men kan ligt begrijpen dat in deze landen ontsierd door de slavernij waaronder zij gebukt gaan, de steden hetzelfde allerellendigst aanschijn vertoonen, hetwelk de geheele natie kenschetst. Bucharest de hoofdstad van Walachije hoezeer slechts 80,000 inwoners tellende heeft 366 kerken en 20 kloosters.

Vier eeuwen geleden was het slechts een dorp aan een bijzonder persoon toebehoorende. In 1688 werd het de zetel van het Gouvernement, en de keus dezer hoofdstad is gewettigd door de gemakkelijke gemeenschap welke zij aanbiedt met Turkije.

De straten van Bucharest en die der voornaamste steden van Wallachije bestraat, of liever op zekere afstanden beplant zijn met groote dikke lompe boomstammen, die van den eenen kant naar den anderen door elkaar geworpen liggen. De ongelijkheid van deze straten laat zulke gaten of tusschenruimten over dat de weg over dezelve weldra onbruikbaar wordt, in den Zomer met stof bedekt en 's Winters niets dan een modderpoel vertoonende, zijn deze straten voor voetgangers schier ongenaakbaar en, en zeer gevaarlijk voor rijtuigen. In den Zomer zijn deze straten, die daarenboven nog zeer eng zijn en geheel beroofd van allen doortogt van lucht steeds vervuld met bedorven uitwazemingen die vele aanstekende ziekten te weeg brengen. De inboorlingen, om zich te verontschuldigen wegens de ongevoeligheid of vadzigheid welke hen eene wijze van bestrating heeft doen verkiezen die meer dan elke andere lastig en gevaarlijk is, beweren dat de grond aldaar te week is, om een' stenen straatweg te kunnen dragen en dit zeggen zij zonder te letten op de voortreffelijke straatwegen die de Romeinen gemaakt hebben en welker aanzienlijke overblijfsels zij gedurig voor hunne oogen hebben; maar de Aristocratie aldaar is te lui, en de Hospodars zijn te huiverig om eenigerlei belangrijke werkzaamheid te willen of durven ondernemen.

Yassy, hoofdstad van Moldavie, is eene kleinere maar fraaijere stad dan Bucharest: zij bevat eene menigte huizen, door buitenlandsche kooplieden gebouwd. Hare bevolking beloopt 40,000 Inwoners. Het Paleis, even als het Serail, bevat in zijnen wijden omvang eene reeks van tuinen en plaatsen naar de Oostersche wijze waarin eene menigte bedienden rond wandelen.

De volstrekte onvermogendheid dezer Prinsdommen trekt tegenwoordig de aandacht van den waarnemer tot zich. Hier is het Rijk van onkunde en luiheid gevestigd. De Boyar leest nooit; de Priester kan doorgaans niet lezen, en de Boer weet niet eens wat lezen is, (dat moet dan omtrent zoo zijn als in de *Etoile* de toestand der bevolking van Lyon afgeschilderd wordt, welke zoo als dat dagblad zegt, zich over de vrijheid der drukpers niet heeft kunnen verheugen om dat hij niet eens weet wat *drukpers* of *lezen* is.) De administratie van het land ontleent hare geheele werking uit Konstantinopel. De Kerk heeft behalve den Vastenavondstijd nog 210 feestdagen in het jaar. Dit is dus genoeg voor het volk. Maar de openbare ambtenaren houden het deel van den Leeuw voor zich in dit erfgoed van nationale luiheid. Behalve de dagen die aan eenen heiligen lediggang gewijd zijn, nemen zij op

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

Paschen 14 dagen vacantie, en hebben er in de warme zomerdagen eene die nog veel langer is. Met een woord, alles blijft ledig in dit land, met uitzondering van ontvangers der belastingen, die steeds ontvangen, en de vliegen, muggen en wespen die steeds de inwoners plagen.

De landtaal is een mengelmoes van Latijn en Slavonisch. Er verliepen eeuwen voor dat men er eenig boek kende, toen zij nog geen eigendommelijk alphabet hadden, vergenoegden zich de Boyaren om hunne namen met slavonische letters te teekenen. Het is verbazend dat eene zoo diepe onwetendheid, eene schuilplaats hebbe kunnen vinden, zelfs in het afgelegenste deel van Europa, maar deze verbaasdheid moet verdubbelen, wanneer men dezelve als 't ware gevestigd vindt op den weg die regtstreeks van Weenen naar Konstantinopel loopt, op eenen grond die onophoudelijk stof levert tot diplomatische discussien tusschen Rusland en de Porte, en bij een volk die het latijn half als moedertaal erkennen, en die verzekeren dat zij afstammelingen der Romeinen zijn.

Maurocordato is de eerste geweest die aan de landtaal eene zekere vastheid heeft gegeven. *Maurocordato* deze buitengewone man, voor wien de bewoners der Prinsdommen hadden behooren standbeelden op te rigten, indien zij niet te vadsig waren om iets anders te doen dan eeten, drinken en slapen, en sterven; deze *Maurocardato* heeft in 1775 eene spraakkunst opgesteld, die bestaat in de Slavonische en Grieksche letters. Hij deed meer: hij beval eene uitdeeling van Bijbels, en wilde dat dezelve regelmatig in de Kerken zoude gelezen worden, zijn wil zegepraalde over den tegenstand van zijn Hof, en na verloop van eenige jaren hadden toch sommige Boyaren lezen geleerd.

Een ding is met dat alles onverklaarbaar, namelijk: dat op dezen bodem van domheid en onkunde het *modern* of *hedendaagsch* Grieksch met de meeste of althans meerder zuiverheid gesproken wordt, dan in de overige deelen van Griekenland, Janina misschien alleen uitgezodderd. In Wallachye is het de taal der hoogste gezelschappen: zij is aangenomen bij allen die eenige onderscheiding wenschten te verkrijgen bij den Hospodar, en is niet misvormd door de tongvallen welke elders de taal van *Homerus* en *Plato* zoo deerlijk onkenbaar maakt. De betrekkingen der inwoners met de Grieken van het Fanar, beveiligen dezen tongval tegen de ruwheid van het slavonisch, en de barbaarsche plattaal van de afkomelingen der Daciers.

Het grieksch is minder gebruikelijk in Moldavie; men spreekt aldaar heden veel fransch of hoogduitsch. In den tegenwoordigen toestand der Europesche Staatkunde, zoude het moeijelijk zijn te beslissen in welke handen het bezit der Prinsdommen meest gunstig zoude zijn voor het evenwigt van Europa. Derzelver in bezitneming door Rusland, zoude het Ottomannische Rijk bloot maken op geheel deszelfs noordelijk Frontier. De Russische legers behoefden slechts den Donau over te trekken, en eenige marschen zouden hen tot in Konstantinopel brengen. De dorst naar veroveringen behoort tot het wezen des Russischen Rijks, en de verovering van Turkije moet, uit hoofde van derzelver schijnbare

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

gemakkelijkheid en nationale vooroordeelen, de hevigste verzoeking aan den Russischen veroveringsgeest verwekken. Maar het bezit van Wallachije en Moldavie zoude ook het Noordoostelijk frontier van Oostenrijk bloot laten, en deszelfs betrekkingen met Turkije verbreken; er zoude dus naijver tusschen die onderscheiden Staten geboren worden, en, bij volken die eene gelijke magt hebben, is de overgang van naijver tot oorlog niet zeer groot of ongewoon. Oostenrijk, Rusland en Turkije eenmaal in dezen schrikkelijken worstelstrijd ingewikkeld zijnde, zoude er moeijelijk eene natie in Europa kunnen opgenoemd worden die zich veilig zou mogen achten tegen den weêrstand welke deze vreesselijke schok, van zoo velerlei belangen en hartstogten die dan losbarsten moesten, zoude veroorzaken? De weerstand der Turken is steeds verdubbeld in hardnekkigheid, naar mate dat de vijand sterker op hen aandrong. Men beschouwe slechts de geringe breuke welke de afzonderlijke of vereenigde krachten van Oostenrijk of Rusland gemaakt hebben op het grondgebied van Turkye in de vorige eeuw, en in een tijdstip toen deszelfs magt zigtbaar aan het verminderen was. De Grieken alleen hebben aan de Turken gevoeliger slagen toegebragt, dan al de gedisciplineerde legers dier beide Mogendheden zaamgenomen.

Maar men kan zich ook niet ontveinzen dat de Turken op het slagveld, uit de vereeniging van eenen wuften hoogmoed en door wanhoop verhoogden moed, groote veerkracht zouden ontleenen, vooral uit dat wilde bijgeloof, hetwelk hun eene verregaande verachting des doods inboezemt? Tot hiertoe hebben de oorlogen, welke de Divan te voeren had, de volksdriften niet uit den slaap gewekt, en de ontrolde oorlogsvaan is bijna niets anders dan eene ijdele vertooning geweest. Maar in zulk eene uiterste voorstelling, zullen de Turken eindelijk wel begrijpen, dat het om hun aanwezen te doen is. Dat er voor hunne natie geene andere keuze meer overschiet dan te overwinnen of uit Europa verjaagd te worden, en dan zal de Standaard des Profeets een beroep zijn op de geheele volkswoede van den Musulmanschen Tijger. Het is mogelijk dat van alle deze dingen niets gebeurt; maar wanneer de Turken zich onderwerpen om den Moscovische Adelaar boven de Minarets van Konstantinopel te zien zweven, zonder eene laatste, hetzij dan stuiptrekkende, beweging te doen waardig aan den oorsprong van een Rijk, dat door het zwaard gevestigd is, en uit hetzelve zijne kracht ontleende, dan is het nutteloos om voortaan op het karakter van een eenig volk ter wereld te rekenen.

Indien Rusland zich bepaalt bij de bezetting der Prinsdommen, zal het misschien wel zoo gelukkig zijn om dezelve te kunnen bezitten, zonder de doffe opwekkelijkheid van den Divan tot wanhoop te vervoeren. Maar al is het dan ook dat Rusland voor eenigen tijd den loop zijner overwinningen stuite, en een langer of korter rustpunt op de oevers van den Donau aanneme, dan zal het nogtans eenmaal, hetzij dan vroeger of later, zijne krachten verzamelen, om in het vervolg op Konstantinopel voort te rukken. En dan zoude er zeker een algemeene oorlog uitbarsten, welks geweld en verwoestingen zonder voorbeeld zouden zijn. Het zoude misschien de laatste der stuiptrekkingen van Europa zijn. Waar zijn de troonen die zich in veiligheid zouden durven achten tegen deszelfs gevolgen?

hooge achting staat. Zelfskundige dappere menschen, hetzij met den degen of met de pen, banen zichzelve eenen weg. En zóó doen ook de Grieken. Mogen hunne pogingen door eensgezindheid en wijsheid bestuurd, en door de Voorzienigheid gezegend worden! Dit is gewis de wensch van allen, die niet in naam alleen, maar ook in waarheid Christenen zijn.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatste zijn in Tessel binnengekomen G. J. Nieuwland, van Londen N. Symenos, van Yarmouth, E. S. Net, van Hull, D. Rykerts, van Newhaven, C. H. Meijer, van New-Castle.

Uitgezeild E. D. Dekker en J. Remkes, naar Surinamen, J. K. de Vries, naar Bahia.

In het Vlie binnengekomen H. H. Wijkmeijer, van Koningsbergen, J. M. Handberg, van Landskroon, A. Schuberg, van Dantzig, H. E. Schmidt, van Ringkiöbing, R. H. Jonker, en W. R. Lukens, van Drobak.

Uitgezeild D. D. Klontje, naar Lubeck, H. Lange, P. G. Bakker en J. Joosten, naar Hamburg.

Te Terschelling binnengekomen N. H. Korf, C. Schlobohm, H. Breckwold, en C. Baartman, van Hamburg, J. F. de Boer, van Dantzig, O. G. Jacobs, van Grijfswald, H. T. Blaauw, van Wismar, W. T. Hitman, van Lubeek.

Kapt. D. Rykents, van Newhaven, te Amsterdam gearriveerd, heeft den 27 April, des morgens ten 10 ure op de hoogte van Bevezien, in goeden staat gepraaid

Zr. Ms. Stoom-paket CURAÇAO, Luit. J. W. Mol, van Helvoet naar Curaçao.

Het schip *Susanna*, Kapt. P. C. de Roth, van Amsterdam naar Batavia, is den 28., en het schip *Almelo*, Kapt. T. Smit, van Amsterdam naar Curaçao, den 29 April te Deal binnengeloopen, doch hebben dadelijk derzelver reizen vervolgd.

Het schip *Venus*, Kapt. Levice, van Hamburg naar Newfoundland, is den 28 April op Goodwinsand vastgeraakt, daar zonder schade door boten afgebragt, en heeft de reis voortgezet.

Het schip *St. Johannes*, Kapt. Nilsson, van Hières naar Holmstadt, was den 2., en de schepen *Concordia*, Kapt. Hansen, van Palermo, en *Theodora*, Kapt. Dekker, van Malaga, beide naar Hamburg, den 30 April op de hoogte van Douvres.

Het schip *Victoria*, Kapt. J.ⁿ E. Lind, van Lissabon naar Petersburg, was den 25., en het schip *Swan*, Kapt. J. Jobsen, van Marseille, den 28 April op de hoogte van Beachij-Head.

Het schip *Julie*, Kapt. H. E. Ehlert, van Kadix naar Uleaborg, was den 27 April op de hoogte van Brigton.

Arrivementen: Te Charleston Kapt. W. Allen, van Antwerpen; te Bordeaux D. M. Noordlock, van Rotterdam; te Duinkerken J. Hervé, van Antwerpen; te Newrij R. H. Bok, J. H. Kuyper en J. K. de Jong, van Dordrecht; te Belfast H. van Wyk, W. D. Kleinings en A. Alexander, en te Leverpool F. E. Visser, J. Roderkerk, P. Ouwehand, G. J. Postma en E. G. Boekhout, alle van Rotterdam.

Deze bovenstaande beschrijving van Wallachye en Moldavie, vindt men in *Blackwoods Magazin*, uit het welk wij dezelve aan onzen lezer mededeelen. Het beschrijvend gedeelte bevat zoo veel belangrijks en draagt zulke blijken van zaakkennis, dat het gewis wel met eenig genoegen zal gelezen worden. Wat de voorzeggingen betreft, deze laten wij geheel voor rekening van den Voorzegger. En zullen ons door geenerlei kommentarie aan hetzelfde euvel, om den sluijer der toekomst te willen opligten, schuldig maken. De vrienden der Turken zullen er zelfs wel hier en daar iets troostrijks in vinden, en de vrienden der Grieken zullen altijd gaarn iets van *Maurocordato* lezen, wiens naam zoo zeer teregt, bij al wie het goede eerbiedigt, in

(*Het vervolg op den kant van deze blade.*)

136ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

TWEEDE KLASSE.

9de Lijst, Geene.
10de „ N°. 31053, een prijs van f 25,000; 1306[illegible] 8450 en 33738, ieder f 1000.
11de en laatste Lijst, N°. 8831, f 1250, en 2749[illegible] eene premie van f 2500.

*** Ten Kantore van den Agent D'HENRY, te Gent, kan men onderrigtingen bekomen, nopens het lot van in Franschen dienst achtergebleven MILITAIREN. De Brieven moeten *vrachtvrij* zijn.

*** Heden middag beviel van een ZOON, T. E. COSTER, geliefde Huisvrouw van J. W. VLAANDEREN.

LEYDEN 3 Mei 1827.

Dienende deze mede tot communicatie aan familie en bekenden, ook buiten deze Stad.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 5 *Mei* 1827.

Holland,	Werkelijke Schuld .	2½ pCt.	f 52¼	a 52⅜
	Rest. Uitgestelde dito		- 13/16	a 7/8
	Kans-Biljetten		- 17½	a 18
	Stellen van uitgeloten dito . .		- 6200	a 6215
	Amortisatie-Sijndic.	4½ pCt.	- 95¼	a 95½
	Domein Losrenten .	2½ „	- 88¾	a 88½
	Handel-Maatschappij	4½ „	- 88½	a 89¼
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	- —	a —
	Dito op dito	3 „	- 70¼	a 70⅜
Rusland,	bij *Hope en Comp.* .	5 „	- 99¼	a 100⅛
	Ins. op 't Grootb. .	6 „	- 51½	a 52
Pruissen,	Obl. Neg. Londen .	5 „	- —	a —
	dito in Londen van 1822		- —	a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	- 25¼	a 25½
	Nieuwe geldl. van 1822		- 11¼	a 11½
Oostenr.,	Obl. bij *Gollen Comp.*	5 „	- 77¾	a 78¼
	dito	4 „	- 63	a 63½
	Certificaten	2½ „	- 42	a 42½
	Neg. Metaliek . . .	5 „	- 86	a 86½
	Dito Bank-Actien		- 1295	a 1300
Napels,	Certificaten	5 pCt.	- —	a —
	dito dito in Napels		- 71¾	a 72¼

*** *Verkooping in de Stads-Bank van Leening te Leyden*, op Morgen, Dingsdag den 8 Mei, des voormiddags ten 10 ure precies, van PANDEN die verstaan zijn, bestaande in Mans- en Vrouwe Kleederen, gemaakte en ongemaakte Goederen, en hetgeen verder zal worden voorgebragt.

*** MEESTEREN REGENTEN DER HUISZITTEN- EN DIACONIE-ARMEN binnen de Stad Leyden, zijn van meening, onder approbatie, en in het bijwezen van de Edele Achtbare Heeren BURGEMEESTER en WETHOUDERS, aan te besteeden:

Het stellen van een geheel nieuw GEBOUW, tot verzorging en huisvesting van onvermogende Ingezetenen, op een der ledige pleinen aan de Kaarsenmakerstraat, binnen gemelde Stad.

Mitsgaders

De leverantie van eenige losse MEUBELEN tot dit Gebouw behoorende.

En zulks op een der vertrekken van het Raadhuis binnen gemelde Stad, op *Maandag den* 14 *Mei* 1827, des voormiddags ten twaalf ure.

Zullende de Bestekken van heden af, van des morgens 10 tot namiddags 4 ure, (uitgezonderd de Zon- en Feestdagen) ter lezing liggen bij den *Stads Architect*, door wien ook de noodige ophelderingen en aanwijzingen zullen worden gegeven.

*** Alle de geenen die iets te pretenderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de vacante Nalatenschap van J. DE WIT, *Bewaarder der 2de klasse in de militaire Strafgevangenis te Leyden*, en aldaar overleden den 5 October 1826, gelieven daarvan vóór of op den 1. Junij aanstaande opgave of betaling te doen aan den Deurwaarder VAN DEN WORM te Leyden, in kwaliteit als aangestelden Curator in opgemelde Nalatenschap.

*** Een fatsoendelijk MAN, zijnde *Weduwenaar*, zijn eigen huis bewonende binnen de Stad Leyden, verlangt een paar gehuwde Menschen, van middelbare jaren, liefst zonder kinderen, uit de fatsoendelijke burgerstand, ter INWONING bij hem, op voordelige condities; degenen welke hiertoe genegen zijn, adresseeren zich met *vrachtvrije* brieven, aan de letter A, bij den Boekhandelaar C. G. MENZEL, op het Rapenburg te Leyden.

*** Op aannemelijke voorwaarden UIT DE HAND TE KOOP of te HUUR, het BUITEN-VERBLIJF *BELLEVUE*, gelegen op de Marendijk bij de Stad Leiden, voorzien van eene logeable Huizing en Koepels, aangenaam uitzigt hebbende op de Haarlemmer Trekvaart, Warmond, Oegstgeest en de Stad, met Kelder, Keuken, Broeikasten, en eenen binnen weinige jaren nieuw aangelegden Vrugttuin met exquise Boomen, Vijver en toereikend Moesland. Ter bekoming van nadere inligtingen, vervoege men zich bij SCHOONDERGANG, op de Kalvermarkt binnen deze Stad.

*** UIT DE HAND TE KOOP, een zeer aangenaam gelegen BUITEN-VERBLIJF, in het Dorp Warmond aan de rivier de Leede, waarvan de Tuin met exquis Heester en Plantgewas bezet, benevens een Tuinmanswoning, Koetshuis en Stal voor twee Paarden. Te bevragen bij de Bewoonsters, en dagelijks te zien, except Zaturdag en Zondag, mits alvorens belet te vragen. Brieven adresseren *franco*, bij A. v. BENTEN, Boekverkooper te Leyden.

*** J. DE VOS en L. VERSCHAFFELT, zijn van mening op morgen, Dingsdag den 8 Mei, des morgens ten elf ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te Leyden, door een daartoe bevoegd Beambte te laten verkoopen: Eene fraaije Verzameling van PLANTEN, ARBUSTEN, ORANJE-BOOMEN en GEWASSEN. Alles Heden voor een ieder te zien.

*** A. VAN BENTEN, Boekhandelaar te Leyden, zal op Woensdag den 9 Mei 1827, en volgende dagen, in het Logement *de Zon*, op de Breedestraat aldaar, verkoopen: Eene fraaije verzameling zeer goed geconditioneerde BOEKEN, in alle vakken van geleerdheid en smaak; alsmede eenige PRENTEN, RARITEITEN en SCHILDERIJEN, waaronder van voorname Meesters. De Catalogus is bij bovengemelde te bekomen.

*** NICOLAUS MONTAUBAN VAN SWYNDREGT, HUBERTUS MONTAUBAN VAN ZWYNDREGT en FREDRIK VAN DAM, Makelaars binnen Rotterdam, zijn van meening op Woensdag den 16 Mei 1827, des middags ten 12 ure, in het Logement genaamd *het groot Hotel van Engeland*, op de Grootemarkt, publiek te veilen en verkoopen: Eene puiks puike en versch uit zee aangebragte lading Noordsche HOUTWAREN, bestaande in eene aanzienlijke partij Vuren en Greenen, waaronder zeer zware Balken, Juffers, Haken, Palen, Deelen en verdere Houtwaren meer, van onderscheide dikte en lengte; en zulks bij Kavelingen en liggende zoo als nader bij Notitie zal worden opgegeven. Nader informatie bij de Makelaars.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.